

வெண்பா - அடிவரையறை (2 - 12)

460. நெடுவெண் பாட்டே முந்நான்கு அடித்தே¹
குறுவெண் பாட்டிற்கு அளவு ஏழ் சீரே².

[இ-ள்] வெண்பாவின் வகையாகிய 1. நெடுவெண்பாட்டிற்குப் (பஃறொடை வெண்பா) பேரெல்லை பன்னிரண்டு அடியாகும். 2. குறுவெண்பாட்டிற்கு (குறள் வெண்பா) அளவு ஏழ் சீராகும்.

விளக்கம் : வெண்பா இரண்டடிச் சிற்றெல்லையும் 12 அடிப் பேரெல்லையும் உடையது. குறுவெண்பாட்டு என்றதனால் முதலடி நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அளவடியாகவும் ஈற்றடி மூன்று சீர்களைக் கொண்ட சிந்தடியாகவும் வரும். இவ்வாறு வருவது குறள்வெண்பா ஆகும். இடையுள்ள அடிகள் வெண்பாவின் வகைக்கு ஏற்ப வரும். 2 முதல் 12 அடிகளுள் குறள் வெண்பா - 2 அடி; சிந்தியல் வெண்பா - 3 அடி; நேரிசை வெண்பா - 4 அடி; இன்னிசை வெண்பா - 4 அடி; பஃறொடை வெண்பா - 5 முதல் 12 அடி வரையறையை உடையது. (151)

அங்கதம் - அடிவரையறை

461. அங்கதப் பாட்டளவு அவற்றோடு ஒக்கும்.

[இ-ள்] வெண்பாவின் வகைகளுள் ஒன்றாக விளங்குவது அங்கதச் செய்யுள். இது வெண்பாவிற்குரிய எல்லையாகிய இரண்டடிச் சிற்றெல்லையையும் பன்னிரண்டு அடிப் பேரெல்லையையும் உடையது. (152)

அடிவரையறை இல்லைச் செய்யுட்கள் (5)

462. கலிவெண் பாட்டே¹ கைக்கிளைச் செய்யுள்²
செவியறி³ வாயுறை⁴ புறநிலை⁵ என்றுஇவை
தொகைநிலை மரபின் அடியில என்ப.

[இ-ள்] 1. கலிவெண்பாட்டு 2. கைக்கிளை மருட்பா 3. செவியுறை வாழ்த்து 4. வாயுறை வாழ்த்து 5. புறநிலை வாழ்த்து என்ற பொருண்மையில் வருவன வெண்பா வகைகளாகும். அவற்றிற்குப் பொருள் முடியும்வரை தொகுத்துக் கூறும் தன்மை முறையில் இவ்வளவு என்னும் அடி வரையறை இல்லை என்று சொல்லுவர் புலவர்.

மேற்கூறியவற்றிற்கு இவ்வளவைத்து என அடி வரையறுத்துக் கூறப்படவில்லை. எனவே பொருளை முடிக்கும்வரை வேண்டிய அடிகளைப் பெறும். (153)

மருட்பா வகைகள் (3)

463. புறநிலை¹ வாயுறை² செவியறி வுறாஉ³ எனத் திறநிலை மூன்றும் தீண்ணிதில் தெரியின் வெண்பா இயலினும் ஆசிரிய இயலினும் பண்புற முடியும் பாவின என்ப.

[இ-ள்] மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் 1. புறநிலை வாழ்த்து 2. வாயுறை வாழ்த்து 3. செவியறிவுறாஉ என்பன ஒரு திறத்தை உடைய மூன்று வகைகளாகும். இவற்றைத் தெளிவுபட ஆராய்ந்தால் அவை வெண்பாவினாலோ ஆசிரியப்பாவினாலோ முடிவினைப் பெறுகின்ற மருட்பாக்கள் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

விளக்கம் : மருட்பா ஈண்டுக் கூறப்பட்ட மூன்றோடு கைக்கிளை என்னும் பொருண்மை பற்றியே வரும். பிற பொருண்மையில் மருட்பா வருவதில்லை. மேலும் புறநிலை முதலான மூன்றும் புறத்தினைப் பொருண்மையிலேயே அமையும். (154)

பரிபாடல் - அடிவரையறை (25 - 400)

464. பரிபா டல்லே

நால்சர் ஐம்பது உயர்புஅடி யாக¹

ஐயைந்து ஆகும் இழிபுஅடிக்கு எல்லை².

[இ-ள்] வெண்பாவின் வகையாக விளங்குவது பரிபாடல். இது 1. நானூறு அடிப் பேரெல்லையையும் 2. இருபத்தைந்து அடிச் சிற்றெல்லையையும் உடையதாக வரும்.

விளக்கம் : இவ்வாறு வரையறை கூறப்பட்டதால் இடைநின்ற எல்லா அடியானும் பரிபாடல் வரும் என்கிறார் இளம்பூரணர்.

தற்போதுள்ள பரிபாடல் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற பாடல்களின் சிற்றெல்லை 32 அடி; பேரெல்லை 140 அடியாக அமைந்துள்ளன. (155)

அடிவரையறை புறனடை

465. அளவுஇயல் வகையே அனைவகைப் படுமே.

[இ-ள்] மேல் விரிவாகப் பாக்களுக்குரிய அடிவரையறைகள் கூறப்பட்டன. அவ்வளவியல் வகைகள் முற்கூறப்பட்ட அடிவரையறைகளை ஒத்து அமைந்திருக்கும் கூறுபாட்டினை உடையவையாகும்.

விளக்கம் : ஆசிரியப்பா முதல் மருட்பா இறுதியாகக் கூறப்பட்ட அடிவரையறையை அளவாகக் கொண்டு அவ்வப் பாக்கள் அமைந்திருக்கும்.

ஆசிரியப்பா - சிற்றெல்லை 3 அடி; பேரெல்லை 1000 அடி
 வெண்பா - சிற்றெல்லை 2 அடி; பேரெல்லை 12 அடி
 பரிபாடல் - சிற்றெல்லை 25 அடி; பேரெல்லை 400 அடி
 கொச்சக ஒருபோகு - சிற்றெல்லை 10 அடி; பேரெல்லை 20 அடி
 அம்போதரங்க ஒருபோகு - சிற்றெல்லை 30 அடி; பேரெல்லை 60 அடி
 கலிவெண்பாட்டிற்கு வரையறை இல்லை.
 கொச்சகக் கலிப்பாவிற்கு வரையறை இல்லை. (156)

அடிவரையறை இல்லாச் செய்யுட்கள்

466. எழுநிலத்து எழுந்த செய்யுள் தெரியின்
 அடிவரை இல்லன ஆறுஎன மொழிப.

[இ-ள்] யாப்பின் வழிப்பட்டவை பாட்டு முதலிய ஏழாகும். அவ்எழு
 நிலத்தில் எழுந்த செய்யுட்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும் நிலையில்
 அவற்றுள் அடிவரையறை இல்லாதவை ஆறாகும் என்று சொல்லுவர்
 புலவர். அவை 1.உரை 2.நூல் 3.வாய்மொழி 4.பிசி 5.அங்கதம்
 6.முதுசொல் என்பனவாகும். (157)

அடிவரையறை இல்லாச் செய்யுள் வகைகள் (6)

467. அவைதாம்

நூலி னான¹ உரையி னான²
 நொடியொடு புணர்ந்த பிசியி னான³
 ஏது நுதலிய முதுமொழி யான⁴
 மறைமொழி கீளந்த மந்திரத் தான⁵
 கூற்றுஇடை வைத்த குறிப்பி னான⁶.

[இ-ள்] அடிவரையறை இல்லாதனவாகக் கூறப்பட்டவை ஆறு. அவை
 1.நூலாக அமைபவை 2.உரைநடையாக அமைக்கப்படுபவை 3.எளிதில்
 பொருள் விளங்காத தன்மையில் மறைத்தல் குறிப்பொடு படைத்து
 மொழிகின்ற பிசி என்னும் விடுகதையாய் நிற்பவை 4.ஒரு செயலுக்குக்
 காரணம் புலப்படும்படியாக வரும் பழமொழியாய் வருபவை
 5.மறைத்துச் சொல்லும் சொல்லால் கூறப்படும் மந்திரமானவை
 6.சொல்லுகின்ற பொருளை உள்ளே வைத்து இடையில் மறைத்துச்
 சொல்லும் குறிப்பினைக் கொண்டவை என்பனவாகும்.

வாய்மொழி - மந்திரம் என்பவை ஒரு பொருளையே குறிப்பன.
 கரந்த அங்கதம் - சொற்குறிப்பு என்பன ஒருபொருளைத் தருவன. (158)

2.வாயுறை
 ய மூன்று
 ல் அவை
 பெறுகின்ற
 கைக்கிளை
 ல் மருட்பா
 த்திணைப்
 (154)

1.நானாறு
 லையையும்
 ன்ற எல்லா
 ம்பெற்ற
 அடியாக
 (155)

ரயறைகள்
 ட அடி
 ாட்டினை
 ட்ட அடி
 ந்திருக்கும்.

நூலின் இலக்கணம்

468. அவற்றுள்

நூல்எனப் படுவது நுவலும் காலை
முதலும் முடிவும் மாறுகோள் இன்றித்¹
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி²
உள்நின்று அகன்ற உரையொடு புணர்ந்து³
நுண்ணிதின் விளக்கல்⁴ அதுஅதன் பண்பே.

[இ-ள்] மேல் அடிவரையில்லன எனக் கூறப்பட்டவற்றுள் முதலாக அமைந்தது நூலாகும். அந்நூல் 1.எடுத்துக் கொண்ட பொருளோடு முடிக்கும் பொருண்மை மாறுபடாத வகையில் அமைதல் 2.கருதிய பொருளைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் தொகைவகையாக்கியும் காட்டுதல் 3.தன்னகத்து அமைந்த பொருளை விரிந்த உரையோடு எடுத்துரைப்பதற்கு ஏதுவாகப் பொருந்தியிருத்தல் 4.நுண்மையாக விளக்கிக் காட்டுதல் ஆகிய பண்புகளை இலக்கணமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இத்தன்மைகளைக் கொண்டிருப்பது நூலிற்குரிய இலக்கணமாகும்.

விளக்கம் : அகன்ற உரையொடு பொருந்துதல்: சொல்லாத பொருண்மை எல்லாம் விரித்துக் கூற வேண்டிய நிலையில் அவற்றிற்கெல்லாம் இடம்கொடுத்து அமைதலும் வேண்டும் என்கிறார் இளம்பூரணர். (159)

நூலின் பாகுபாடுகள்

469. அதுவே தானும் ஒருநால் வகைத்தே.

[இ-ள்] மேல் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்ட நூலின் பகுதி (பாகுபாடுகள்) நான்கு வகைகளை உடையதாகும். (160)

நூலின் பகுதிகள் - உறுப்புகள் (4)

470. ஒருபொருள் நுதலிய சூத்திரத் தானும்¹
இனமொழி கிளந்த ஓத்தி னானும்²
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானும்³
மூன்றுஉறுப்பு அடக்கிய பிண்டத்தா னும்⁴ என்று
ஆங்குஅனை மரபின் இயலும் என்ப.

[இ-ள்] 1.ஆசிரியன் ஏதேனும் ஒருபொருள் குறித்துக் கூறும் சூத்திரம் 2.ஓர் இனமாகிய பொருள்களைப் பற்றிப் பேசும் பல சூத்திரங்களை அடைவுபடக் கூறுகின்ற ஓத்து (இயல்) 3.தனித்தனி அமைந்த இனங்கள் பலவற்றையும் உள்ளடக்கிய படலம் 4.சூத்திரம், இயல், படலம் என்னும் இம்மூன்று உறுப்புகளையும் ஒருசேர உள்ளடக்கிய பிண்டம் என்பன நான்கும் நூலின் பகுதிகளாகும். இந்நான்கன் மரபினாலும் அமைவதனை நூல் என்று சொல்லுவர் புலவர். (161)

சூத்திரத்தின் இலக்கணம்

471. அவற்றுள்
சூத்திரம் தானே
ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றி¹
நாதேல் இன்றிப் பொருள்நனி விளங்க²
யாப்பினுள் தோன்ற யாத்துஅமைப் பதுவே³.

[இ-ள்] நூலின் இன்றியமையா உறுப்பாக விளங்குவது சூத்திரம். அது 1.கண்ணாடியில் தோன்றுகின்ற நிழலைப் போலப் பொருளைத் தெளிவாக விளக்கும் தன்மை கொண்டது 2.அதில் இடம்பெற்ற சொற்களின் பொருளை எவ்வித ஆராய்ச்சியும் இல்லாமல் மிகுதியும் வெளிப்படையாகப் புலப்படச் செய்வது 3.இத்தன்மைகள் பொருந்த யாப்பின்வழிப் பொருள்தோன்ற அமையுமாறு தொடுக்கப்படுவதே சூத்திரமாகும்.

விளக்கம் : ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றுதல்: சூத்திரத்தைப் படித்த அளவில் அதனால் சொல்லப்படுகின்ற பொருள் ஒருங்கே தோன்றுதல்.

நாதேலின்றிப் பொருள்நனி விளக்கல்: சூத்திரத்தில் இடம்பெற்ற சொற்களுக்கு உரிய பொருள் எளிமையாக விளங்குதல்.

சூத்திரத்தைத் தற்காலத்தில் நூற்பா என வழங்குவர். ஆடிநிழல் - கண்ணாடியில் தோன்றும் பிம்பம். (162)

ஓத்தின் (இயல்) இலக்கணம்

472. நேரின் மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு
ஓர்இனப் பொருளை ஒருவழி வைப்பது
ஓத்துஎன மொழிப உயர்மொழிப் புலவர்.

[இ-ள்] ஒருவகைப்பட்ட இனமுடைய மணிகளை வரிசையாய் நிறுத்திக் கோவைப்பட வைப்பர். அதுபோல ஒருவகையாய் வரும் பொருள்களை ஓரிடத்தில் ஒன்றுபடச் சேர்த்து வைப்பர். அவ்வாறு அமைப்பதனை ஓத்து என்னும் பெயரால் அழைப்பர் என்று இலக்கணம் வல்ல புலவர்கள் கூறுவர்.

இனமாகிச் சேர்ந்த நிலைக்கு ஓத்து என்று பெயர். இதனை வேற்றுமை ஓத்து என்பதால் அறிக என்பர் இளம்பூரணர்.

வேற்றுமையியலில் வேற்றுமையின் இலக்கணம், அதன் வகைகள் பற்றிய செய்திகளைத் தவிரப் பிற செய்திகள் இடம் பெறவில்லை என்பது. அறியத்தக்கதாகும். (163)

படலத்தின் (அதிகாரம்) இலக்கணம்

473. ஒருநெறி இன்றி விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தெர்டரின் அதுபடலம் ஆகும்.

[க-ள்] ஓர் இனமாகிய வகையாய் அமையாமல் பல நெறியால் கலப்புற்றுப் பொருள்கள் வரும். அவ்வாறு வருவனவற்றைத் தொகுத்துப் பொதுமொழியாகிய ஒன்றால் தொடர்புபடுத்தி அடக்கிக் கூறுவது படலம் என்னும் பெயரைப் பெறும்.

பொதுமொழி - பல பொருள்களையும் உள்ளடக்கி நிற்கும் பொதுப்பெயர். இது பலபொருள் தொகுப்பிற்கு ஒருபெயர் கொடுப்பதாகும். படலம் - அதிகாரம். கிளவியாக்கம் முதல் எச்சவியல் ஈறாய்ச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பது ஒத்துகளும் பொருளால் வேறுபட்டவை. ஆயினும் அவை சொல்லிலக்கணம் உணர்த்தினமையால் சொல்லதிகாரம் எனப் பெயர் பெற்றது என்று விளக்குகிறார் இளம்பூரணர். (164)

பிண்டத்தின் இலக்கணம்

474. மூன்றுஉறுப்பு அடக்கிய தன்மைத்து ஆயின்
தோன்றுமொழிப் புலவர்அது பிண்டம் என்ப.

[க-ள்] சூத்திரம், ஒத்து, படலம் என்பன மூன்றும் நூலின் உறுப்புகளாகும். இவற்றைத் தன்னுள் ஒருசேர அடக்கி வைக்கும் தன்மை கொண்டதனை மரபுவழிப்பட்ட புலவர் பிண்டம் என்று சொல்லுவார்.

விளக்கம் : மூன்று உறுப்பு அடக்குதல்: சூத்திரம் பலவாய் ஒத்தும் படலமும் இல்லாமல் வருதல். பல ஒத்துகளைப் பெற்றுப் படலம் இல்லாமல் வருதல். படலம் பலவாகி வருதல் என்னும் தன்மைகளில் வந்தாலும் அவற்றைப் பிண்டம் என்னும் பெயரால் அழைப்பர் என்பர் இளம்பூரணர்.

சூத்திரத்தால் பிண்டமாகியது இறையனார் களவியல். ஒத்தினால் பிண்டமாகியது பன்னிரு படலம். அதிகாரத்தால் பிண்டமாகியது தொல்காப்பியம்.

இறையனார் களவியல் சிறுநூல். பன்னிரு படலம் இடைநூல். தொல்காப்பியம் பெருநூல். (165)

உரையின் தன்மைகள் (4)

475. பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்¹

பாவின்று எழுந்த கிளவி யானும்²

பொருள்மரபு இல்லாப் பொய்ம்மொழி யானும்³

பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானும்⁴ என்று

உரைவகை நடையே நான்கு என மொழிப.

(சீ-ள்) 1.பாட்டின் இடையிடையே இடம்பெற்ற கருத்துரைகள் 2.பாக்கள் அல்லாமல் தோன்றிய சொல்வகை 3.பொருள் இயல்பு பொருந்தி வராத பொய்ம்மொழியாகிய புனைந்துரைகள் 4.பொருளைப் பொருந்தி வருகின்ற நகைமொழி என்கின்ற நான்கனையும் உரைவகையின் நடை என்று சொல்லுவர் புலவர்.

பாட்டிடை வைத்த குறிப்பு: ஓசை தழுவி வருவது பாட்டாகும். ஓசையின்றிச் செய்யுள் தன்மை பெற்று வருவது நூலாகும். இவ்விருவகையும் இன்றி வரும் உரைத்திறனே தொல்காப்பியரால் உரை என்று குறிக்கப்பட்டதாகும்.

இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன் தகைத்து (குறிஞ்சிக்கவி.20)
என்னும் தொடர் உரைக்குறிப்பாகும். சிலப்பதிகாரம் ஆய்ச்சியர் குரவையில் இடம்பெற்ற,

கயல்முதிய இமயநெற்றியின் ... தோன்றுமன் (சிலம்பு)
என்னும் பகுதியும் உரைக்குறிப்பாகும்.

பாவின்று எழுந்த கிளவி: ஒரு பொருள் குறித்து வினா எழுப்புவாரும் விடை அளிப்பவரும் கூறும் கூற்று. இது பாட்டு இல்லாமல் தனியே உலகத்தில் வழங்கும் வசன நடை.

பொருள்மரபு இல்லாப் பொய்ம்மொழி: பொருள் பொருத்தம் இல்லாத பொய்ம்மொழியால் கூறுவது. அது யானையும் குருவியும் தம்முள் நட்புக்கொண்டு வாழ்ந்தது போலப் புனைந்து கூறுவது.

நகைமொழி: மேற்சொல்லப்பட்ட உரை பொருந்தாது என இகழ்ந்து கூறுதலும் பொருள் தரும் வகையில் நகைச்சுவைப் புலப்பட எடுத்துக் கூறுதலுமாகும். (166)

உரையின் வகைகள் (2)

476. அதுவே தானும் இருவகைத்து ஆகும்.

(சீ-ள்) நான்கு தன்மைகளைக் கொண்டதாய்ப் பகுத்து மேற்சொல்லப்பட்ட உரை இரண்டு வகைப்படும்.

1.மைந்தர்க்கு உரைப்பன 2.மகளிர்க்கு உரைப்பன என்னும் (167)

இரண்டும் உரையின் வகைகளாகும்.

இருவகை உரைக்கு உரியவர்

477. ஒன்றே மற்றும் செவிலிக்கு உரித்தே¹
ஒன்றே யார்க்கும் வரைநிலை இன்றே².

(சீ-ள்) 1.மகளிர்க்கு உரைக்கும் உரை செவிலிக்கு மட்டுமே உரியதாய் வரும் 2.மைந்தர்க்கு உரைக்கும் உரை வரையறை இன்றி எல்லார்க்கும் உரியதாகும்.

செவிலி பொருள் மரபில்லாப் பொய்ம்மொழியையும் பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழியையும் கூறுதற்கு உரியவள் ஆவாள். செவிலி, இலக்கணத்தில் உரைக்கின்ற உரையும் பாட்டில் உரைக்கின்ற உரையும் கூறுவாள் என இருவிதமான பொருளையும் கூறுகிறார் இளம்பூரணர். (168)

ஈசீயின் (விடுகதையின்) வகைகள் (2)

478. ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்¹
தோன்றுவது கிளந்த துணிவி னானும்²
என்றுஇரு வகைத்தே பிசிநிலை வகையே.

[இ-ள்] 1. இரு பொருள்களுக்கு உள்ள ஒப்புமைக் குணத்தோடு பொருந்தி வருகின்ற உவமைப் பொருளால் கூறுதல் 2. உள்ளத்தில் தோன்றுகின்ற ஒன்றைக் கூற அதனால் மற்றொன்று தோன்றும் துணிவுடைய சொல்லால் கூறுதல் என்னும் இரண்டு வகையில் பிசி என்னும் விடுகதை அமையும்.

அச்சுப் போலே பூப்பூக்கும். அமலே என்னக் காய்காய்க்கும் என்பது உவமை பற்றி வந்த பிசி என்பர் இளம்பூரணர்.

பிறைகவ்வி மலை நடக்கும் என்பது ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமம். இது யானையைக் குறித்து வந்தது. (பிறை - தந்தம்; மலை - யானை) நீராடான் பார்ப்பான் நிறம்செய்யான் நீராடில் ஊராடு நீரில்காக் கை.

என்பது தோன்றுவது கிளந்த துணிவினான் நெருப்பைக் குறித்தது என்ப பிசி வகை இரண்டற்கும் சான்று காட்டி விளக்கம் தருகிறார் பேராசிரியர்.

பொட்டுப்போல இலை இருக்கும். பொரிபோல் பூப்பூக்கும்.

தின்னக் காய் கொடுக்கும். தின்னாப் பழம் பழுக்கும்.

என்பது ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமமாய் முருங்கை மரத்தைக் குறித்தது.

அள்ளவும் முடியாது கிள்ளவும் முடியாது அது என்ன? - காற்று

அள்ள முடியும் கிள்ள முடியாது அது என்ன? - தண்ணீர்

என்பன தோன்றுவது கிளந்த துணிவிற்குரியவை. (169)

முதுமொழி - பழமொழி

479. நுண்மையும்¹ சுருக்கமும்² ஒளியும் உடைமையும்³
மென்மையும்⁴ என்றுஇவை விளங்கத் தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்
ஏது நுதலியு¹ முதுமொழி என்ப⁵.

[இ-ள்] 1. நுட்பத் தன்மை உடைமை 2. சுருங்கிய வடிவில் இருத்தல்

3. உண்மைத் தன்மை பெற்றிருத்தல் 4. எளிமையாகப் பொருளை விளக்கும் தன்மை கொண்டிருத்தல் என்னும் நான்கு இயல்புகளை விளக்கமுறப் பெற்றிருத்தல் 5. இந்நான்குடன் சொல்லக் கருதிய பொருளை முடிப்பதற்குக் காரணமாய் அமைவதனை முதுமொழி என்று சொல்லுவர் புலவர். (எ-டு)

ஐந்தில் வளையாதது; ஐம்பதில் வளையாது
பொறுத்தார் யூமி ஆள்வார்

வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்
தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்

சட்டியில் இருந்தால்தான் ஆப்பையில் வரும்

என்பன உலக வழக்கில் உள்ள பழமொழிகளாகும். இலக்கியங்களில் பல பழமொழிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பழமொழியை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்ட நூல்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது பழமொழி நானூறு ஆகும். (170)

மந்திரம்

480. நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளக்கும்
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப.

(கி-ள்) தகுதிநிறைந்த மொழியினை உடையவர் சான்றோர் ஆவர். அவர் தமது ஆற்றல் சான்ற தலைமைப்பாட்டினால் நன்மை, தீமை என்னும் விளைவுகள் தோன்றப் பிறருக்குப் புலனாகாமல் மறைத்துச் சொல்லிய சொற்கள் உள்ளன. அவற்றை மந்திரம் என்று சொல்லுவர் புலவர். மந்திரம் என்பது ஒருவனைச் சாவவும் வாழவும் வைக்கும் ஆற்றல் கொண்ட சொற்கள்.

திரிதிரி சுவாகா கன்று கொண்டு

கறவையும் வந்திக்க சுவாகா

என்பது இளம்பூரணர் சொல்லதிகாரத்தில் கூறும் மந்திரச்சொல். (நா.443)

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமைநிலத்து

மறைமொழி காட்டி விடும்

என்பது திருவள்ளுவம். (குறள்.28)

(171)

குறிய்பு மொழி

481. எழுத்தொடும் சொல்லொடும் புணரா தாகிப்
பொருள்புறத்து அதுவே குறிய்பு மொழியே.

(கி-ள்) ஒரெழுத்தாலும் பல எழுத்தாலும் வருவது சொல்லாகும்.